

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี 2 สงขลา โดยใช้วิธีสอนแบบตรงกับวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี 2 สงขลา ที่ได้รับการสอนแบบตรง (Direct Method) กับการสอนแบบแปลและไวยากรณ์ (Grammar Translation Method)
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี 2 สงขลา ที่ได้รับการสอนแบบตรงกับการสอนแบบแปลและไวยากรณ์

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ จะทำให้ทราบความแตกต่างระหว่างการสอนโดยวิธีสอนแบบตรงกับวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ที่มีผลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และจะเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษและผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในการเลือกนำไปใช้ในการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละบุคคล

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ไม่แตกต่างกัน

2. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้านการแปลความ ตีความ และขยายความ ของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้านการแปลความ ตีความ และขยายความ ระหว่างกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ ของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 แตกต่างกัน

5. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี 2 สงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 6 ห้องเรียน รวม 253 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี 2 สงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 2 ห้องเรียน ๆ ละ 40 คน รวม 80 คน ซึ่งมีความสามารถละกัน คัดเลือกมาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยจับสลากแล้วจับสลากแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ให้กลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 อีกกลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 2

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มทดลองที่ 1 ใช้วิธีสอนแบบตรง

1.2 แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มทดลองที่ 2 ใช้วิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้านการแปลความ ตีความ และขยายความ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว จำนวน 45 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยประชุมชี้แจงนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม โดยดำเนินการล่วงหน้าก่อนการทดลองสอน เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน บทบาทของนักเรียน จุดประสงค์ของการเรียน และวิธีการประเมินผลการเรียน
2. ทดสอบก่อนเรียน (Pre - test) ด้วยแบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจด้านการแปลความ ตีความ และขยายความ 45 ข้อ ใช้เวลา 60 นาที โดยจัดในวันประชุมชี้แจง
3. ดำเนินการสอน ใช้เวลาสอน 12 คาบ ๆ ละ 50 นาที โดยสอนสัปดาห์ละ 2 คาบ เป็นเวลา 6 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 12 ครั้ง
4. ทดสอบหลังเรียน (Post – test) ด้วยแบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจด้านการแปลความ ตีความ และขยายความ จำนวน 45 ข้อ ใช้เวลา 60 นาที ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน
5. นำคะแนนที่ได้จากทั้ง 2 กลุ่ม ไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน ใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS Version 11.5

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นั่นคือ ก่อนเรียนนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอยู่ในระดับเดียวกัน
2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนของของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 สูงกว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้านการแปลความ ตีความ และขยายความ กลุ่มทดลองที่ 2 ได้คะแนนเฉลี่ยรายทักษะสูงกว่ากลุ่มทดลองที่ 1 และเมื่อพิจารณารายทักษะแล้ว ทักษะการแปลความเป็นทักษะที่นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มทำคะแนนได้ใกล้เคียงกัน รองลงมา คือ ทักษะการขยายความ ส่วนทักษะการตีความ นักเรียนกลุ่ม

ทดลองที่ 2 ทำได้ดีที่สุด นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ทำได้น้อยที่สุด จึงกล่าวได้ว่าผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้านการแปลความ ดีความ และขยายความ ของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มทดลองที่ 1 ทุกทักษะ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3

4. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้านการแปลความ ดีความ และขยายความ ของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ระหว่างกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำแตกต่างกัน โดยคะแนนเฉลี่ยรวมของกลุ่มทดลองที่ 1 ทุกทักษะไม่ผ่านเกณฑ์ครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม (15 คะแนน) แต่ถ้าพิจารณาเป็นรายกลุ่มนักเรียนกลุ่มสูงจะผ่านทุกทักษะ นักเรียนกลุ่มปานกลางและกลุ่มต่ำจะไม่ผ่านทุกทักษะ ส่วนค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มทดลองที่ 2 ทักษะการขยายความไม่ผ่าน แต่ถ้าพิจารณาเป็นรายกลุ่ม นักเรียนกลุ่มสูง และกลุ่มปานกลาง จะผ่านทุกทักษะ ส่วนนักเรียนกลุ่มต่ำ จะไม่ผ่านทุกทักษะ

5. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์มากกว่าวิธีสอนแบบตรง

สรุปได้ว่า การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้านการแปลความ ดีความ และขยายความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี 2 สงขลา โดยใช้วิธีสอนแบบตรงกับวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ทั้งกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าวิธีสอนแบบตรงทุกทักษะ เนื่องจากนักเรียนยังเคยชินกับการสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ตั้งแต่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษมาตั้งแต่ต้น ประกอบกับผู้สอนยังขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ จึงใช้ภาษาเดิมของนักเรียนเพราะสะดวกและใช้อย่าง

อภิปรายผล

จากผลการทดลองปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มทดลองที่ 2 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มทดลองที่ 1 ซึ่งจากการอ่านงานวิจัยต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่า วิธีสอนแบบตรงจะมีประสิทธิภาพ

กับการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้ดี เนื่องจากนักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนสูง และนักเรียนจะเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษที่ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน แต่จากการวิจัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี 2 สงขลา พบว่า วิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูง ผู้วิจัยจึงสรุปว่าน่าจะมาจากประเด็นต่อไปนี้

1. ความเคยชินของผู้สอนในการใช้ภาษาไทยสอนภาษาอังกฤษ นักเรียนจะเคยชินต่อการใช้ภาษาไทยในการสอนภาษาอังกฤษมาตั้งแต่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ และเมื่อมาใช้วิธีสอนแบบตรงทำให้นักเรียนเห็นว่ายากและไม่มีความพร้อมที่จะทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน เนื่องจากความรู้ทางภาษาและประสบการณ์พื้นฐานเกี่ยวกับทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ นักเรียนได้เรียนรู้จากวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์จากผู้สอนมาก่อน และผลจากการฝึกทักษะดังกล่าวมาอย่างเพียงพอ ทำให้นักเรียนเข้าใจสิ่งที่อ่านและสามารถทำความเข้าใจในบทอ่านได้ดีกว่าวิธีสอนแบบตรง
2. ผู้สอนขาดความมั่นใจในการใช้ภาษา จึงทำให้ไม่กล้าพูดเพราะเกรงว่าจะผิดจึงใช้ภาษาไทยในการสอนเป็นส่วนใหญ่
3. บรรยากาศและสื่อการเรียนการสอนไม่เอื้อในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้ภาษาอังกฤษเท่าที่ควร
4. ผู้สอนไม่ค่อยมีโอกาสนในการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเทคนิค วิธีการสอนใหม่ ๆ อย่างทั่วถึง จึงยังใช้วิธีการสอนแบบเดิม ๆ
5. ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้นักเรียนจำคำศัพท์ และโครงสร้างประโยคไวยากรณ์ ซึ่งนักเรียนไม่สามารถนำไปใช้ได้ นักเรียนจะจำเฉพาะที่ครูสอนเท่านั้น
6. ผู้สอนไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษกับนักเรียนตลอดเวลาที่เรียน ทำให้เกิดความลำบากใจในการใช้จึงหันมาใช้ภาษาไทย ซึ่งสะดวกต่อการอธิบาย
7. ในการสอนภาษาอังกฤษผู้สอนมักจะเป็นผู้พูดมากกว่านักเรียน ทำให้นักเรียนไม่ได้ฝึกทักษะทางภาษาอย่างเต็มที่
8. นักเรียนมีพื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษไม่ดี จากประสบการณ์การสอนของผู้วิจัยพบว่านักเรียนที่เข้ามาเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 บางคน มีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานโดยสังเกตจากผลการสอบ National Test ผู้สอนจึงต้องใช้เวลาในการสอนปรับพื้นฐานเพื่อให้ใกล้เคียงกับนักเรียนคนอื่น ๆ โดยใช้วิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์
9. บริบทของโรงเรียนไม่เอื้อในการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในชีวิตประจำวัน จึงทำให้นักเรียนไม่เห็นความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษเท่าที่ควร นักเรียนเรียนเพราะหลักสูตรกำหนดให้เรียน ไม่ได้เรียนเพราะความจำเป็นที่จะต้องนำไปใช้จริง ประกอบกับนักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษและขาดแรงจูงใจในการเรียน

10. การเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาษาอังกฤษในการอธิบายต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ยาก เพราะนักเรียนต้องฝึกเพื่อให้เกิดทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน แต่เมื่ออยู่ห้องเรียนนักเรียนไม่มีโอกาสได้สัมผัสกับภาษาอังกฤษเลย จึงหันมาใช้ภาษาไทยเพราะคิดว่าสะดวกและเรียนรู้ได้ง่าย

จากที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้านการแปลความ ตีความ และขยายความ ของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 พบว่า นักเรียนกลุ่มสูงทั้ง 2 กลุ่ม มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจผ่านเกณฑ์ เนื่องจากนักเรียนกลุ่มสูงสามารถ เรียนรู้และเข้าใจได้เร็ว โดยสามารถนำความรู้ใหม่ไปเชื่อมโยงกับความรู้พื้นฐานเดิม ประกอบกับ นักเรียนมีความสนใจในการเรียนจะเรียนรู้โดยไม่ต้องมีผู้สอนคอยกำกับ นักเรียนจะเรียนโดยตนเอง และเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยขอเสนอแนะใน 3 ส่วน คือ

1. ข้อเสนอแนะจากข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้

1.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี 2 สงขลา กลุ่มสูงควรใช้วิธีสอนแบบตรง กลุ่มปานกลางถ้าใช้วิธีสอนแบบตรงควรใช้เนื้อหาที่นักเรียนมีความสนใจเป็นพิเศษ ส่วนกลุ่มอ่อนควรใช้วิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ไปก่อน แล้วจึงค่อย ๆ ใช้วิธีสอนแบบตรงควบคู่ไปโดยมิให้นักเรียนรู้ตัว

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนควรแยกนักเรียนเป็นกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง กลุ่มต่ำให้ชัดเจน เพื่อจะได้พัฒนานักเรียนให้เต็มตามศักยภาพของแต่ละคน

1.3 กิจกรรมที่ให้นักเรียนทำแต่ละครั้ง ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

1.4 จัดกิจกรรมให้นักเรียนกลุ่มสูง ได้มีส่วนช่วยนักเรียนกลุ่มอ่อน เพื่อสร้างความมั่นใจในการเรียน

1.5 นักเรียนที่ได้รับวิธีสอนแบบตรง มีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเข้าใจต่ำกว่าวิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ เนื่องจากนักเรียนไม่ชินกับการสอนดังกล่าว ซึ่งการสอนแต่ละวิธีมีทั้งข้อดีและข้อจำกัด ฉะนั้น ผู้สอนไม่ควรใช้วิธีใดวิธีหนึ่งแต่ควรนำทั้ง 2 วิธีมาผสมผสานกัน

1.6 จากผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับระดับความสามารถทางการเรียน ผู้วิจัยจึง

เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนกับนักเรียนกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ ต้องใช้กิจกรรมเสริมเข้าช่วย

1.7 เนื้อหาที่นำมาให้นักเรียนอ่าน ควรเป็นเนื้อหาที่อยู่ในความสนใจหรือใกล้ตัวนักเรียน จากการทดลองพบว่านักเรียนมีความสนใจในเนื้อหาเกี่ยวกับ Fast Food, Elephant และ The Weather ตามลำดับ

1.8 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละครั้ง ผู้สอนต้องระลึกเสมอว่าการที่นักเรียนเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้ไม่เหมือนกับภาษาของตน เพราะนักเรียนไม่ได้เรียนตามธรรมชาติ แต่ต้องอาศัยส่วนประกอบอื่น ๆ อันได้แก่ ผู้สอน สื่อการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน แต่การเรียนภาษาของตนเองนักเรียนจะเรียนจากบุคคลแวดล้อม ได้รับการฝึกฝนตลอดเวลา มีผู้พูดให้ฟังเป็นตัวอย่าง เด็กพูดตาม มีผู้แก้ไขอยู่รอบด้าน ทำให้ภาษาซึมซับเข้าไปสู่ นักเรียน และสามารถเข้าใจสิ่งที่พูดได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้เกี่ยวข้อง

จากการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ผู้วิจัยคิดว่าไม่เหมาะสมกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในยุคของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ซึ่งต้องสัมพันธ์กับภาษาอังกฤษ ฉะนั้น ผู้เกี่ยวข้องควรปรับกิจกรรมให้มีความเหมาะสม คือ

2.1 สำหรับผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1.1 ในการสอนแต่ละครั้งผู้สอนควรใช้ภาษาอังกฤษให้มาก ถ้าเป็นไปได้ไม่ควรใช้ภาษาเดิมของนักเรียน

2.1.2 ผู้สอนควรเอาใจใส่นักเรียนกลุ่มอ่อนเป็นพิเศษ โดยการแนะนำเป็นรายบุคคล หรือใช้การสอนซ่อม และหาทางช่วยเหลือเพื่อให้นักเรียนพร้อมที่จะเรียน

2.1.3 ควรใช้สื่อต่าง ๆ เพื่อซ่อม/เสริมให้นักเรียนได้พัฒนาตามศักยภาพของตน

2.1.4 จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง

2.1.5 จัดทำสื่อ CAI ให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง

2.1.6 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนเรียนรู้เป็นกลุ่ม โดยมีนักเรียนกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ ในอัตราส่วน 1 : 2 : 1

2.1.7 ผู้สอนควรให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรง ในการใช้ภาษาอังกฤษบ้าง เพื่อให้นักเรียนได้เห็นคุณค่าของการเรียนภาษาอังกฤษ โดยอาจเชิญชาวต่างชาติมาพบกับนักเรียนในบางโอกาส เช่น การจัดค่ายภาษาอังกฤษเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน

และได้ฝึกประสบการณ์ในทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะการฟัง การพูด และการเขียน ในลักษณะของการบูรณาการภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้

2.1.8 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ผู้สอนต้องคำนึงปัจจัยต่อไปนี้เป็นสำคัญ

2.1.8.1 สิ่งแวดล้อม บริบทของประเทศไทยบางแห่งยังไม่คุ้นเคยกับการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษ ควรใช้ภาษาไทยบ้างตามความยากง่ายของสาระการเรียนรู้

2.1.8.2 ผู้สอน จะต้องปรับปรุงและพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ โดยการเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง

2.1.8.3 นักเรียน ต้องเป็นคนใฝ่รู้ ใฝ่เรียน และมีความพยายามในการฝึกทักษะทางภาษาอย่างต่อเนื่อง

2.1.8.4 ทักษะคตินักเรียน ควรสร้างแรงจูงใจในการเรียนเพื่อให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีซึ่งจะทำให้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2.2 สำหรับสถานศึกษา

2.2.1 ควรสนับสนุนให้ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเข้าร่วมอบรม เกี่ยวกับเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่สามารถนำมาประยุกต์ในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละกลุ่ม

2.2.2 ควรสนับสนุนให้ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเข้าอบรมเกี่ยวกับการสร้างสื่อเทคโนโลยีในการสอนภาษาอังกฤษ

2.2.3 ร่วมกับสถาบันการศึกษาหรือสถาบันการสอนภาษา จัดโครงการต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น

2.2.4 จัดศูนย์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้นักเรียนสามารถค้นหาข้อมูลต่าง ๆ ด้วยตนเอง

2.2.5 สร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยเชิญรุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษมาพูดให้นักเรียนฟัง เพื่อให้นักเรียนได้รับทราบหรือรู้เห็นว่าผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษได้ประสบความสำเร็จในชีวิตมากกว่าผู้ที่ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษ ทั้งได้รับการยกย่องจากสังคมด้วย

2.2.6 ควรให้เจ้าของภาษาต่างประเทศมาสอนนักเรียนประจำ โดยสอนอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 – 2 ครั้ง เพื่อให้นักเรียนกล้าแสดงออกและมีความมั่นใจในการใช้ภาษา นอกจากนี้ทำให้ผู้สอนได้ฝึกทักษะทางภาษากับเจ้าของภาษาอย่างมั่นใจ

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ทักษะอื่น ๆ เพื่อให้แน่ใจในผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

3.2 ควรมีการศึกษาซ้ำกับนักเรียนทั้งระดับชั้น เพื่อให้แน่ใจในผลที่เกิดขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สอน ผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียนในการพัฒนานักเรียนให้มีประสิทธิภาพ และเต็มตามศักยภาพของแต่ละคน

3.3 ควรศึกษากับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยในระดับต่าง ๆ

3.4 ควรมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะด้วย เพื่อจะได้ทราบศักยภาพที่แท้จริงของนักเรียนแต่ละคน และได้หาแนวทางในการพัฒนาต่อไป

3.5 ควรขยายเวลาในการสอนหรือทำวิจัย เป็น 1 ภาคเรียน หรือ 1 ปีการศึกษา เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นระยะเวลายาวนานขึ้น และนักเรียนเกิดความชำนาญจากการฝึกทักษะดังกล่าว นอกจากนี้ นักเรียนได้เรียนรู้ทักษะอื่น ๆ เพิ่มเติม ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียน

3.6 ควรทำการศึกษาตัวแปรตามอื่น ๆ เช่น การกล้าแสดงออกของนักเรียน ความรับผิดชอบ การทำงานกลุ่ม ความมีวินัย ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นต้น

3.7 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการสอนอ่านในลักษณะอื่น ๆ ด้วย เช่น การหาใจความสำคัญ การสรุปและการอ้างอิง การจัดลำดับ การหาความหมายของคำศัพท์โดยใช้บริบท เป็นต้น

3.8 ควรมีการศึกษาการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนแบบอื่น ๆ ด้วย เพื่อจะได้ทราบว่า นักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันด้วย

3.9 ควรมีการสอนซ่อมให้กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าเกณฑ์ จะทำให้นักเรียนได้รับความรู้เท่าเทียมกับนักเรียนคนอื่นในชั้นเรียน ซึ่งอาจจะส่งผลให้คะแนนการประเมินหลังเรียนเพิ่มมากขึ้น

3.10 ควรขยายผลให้ผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้ทราบผลการวิจัย เพื่อนำไปวางแผนในการทำวิทยุณักเรียนที่รับผิดชอบ

3.11 ควรจะพัฒนาตนเองในการทำวิจัยเพื่อแก้ปัญหา หรือพัฒนานักเรียนที่รับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง โดยถือว่าการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอน และนำผลจากการวิจัยเสนอต่อเพื่อนร่วมงานในรูปแบบต่าง ๆ ตามโอกาสที่เหมาะสม